

Gange Kv. og Sf. paa Grund af Pladsmangel har maattet tie om Ting, som ikke burde have været forbigaaet i Bladet, — tie om Kvinder, hvis Fortjeneste burde have været forevigede i Bladet til Ære for Kvindesagen, — tie til mangel Uret, som burde have været paavist og imødegaaet i Kvindesagens eneste Organ her i Landet, — tie, hvor Tavsheden nødvendig maatte virke sløvende paa de mange, som stadig maa holdes vaagne, — ja tie, hvor Tavsheden kunde misforstaas. — Dog, til Trods for alt dette, vil det maaske vække mere Undren hos Fremtiden, at det lykkedes Redaktion og Læsere at holde Bladet oven Vande i en Tid som denne, end at dets Størrelse maatte indskrænkes til det halve.

Vender vi derefter vort Blik mod Vindingskontoen, saa har den ogsaa Indtægter at opvise, som til Dels opvejer Tabene.

Den viser os, at Fællesstyrelsen ikke har ligget paa den lade Side, men flittigt ulejliget Myndighederne med sine Andragender og i flere Tilfælde vundet en Sejr for D. K.

600 Kr. er bevilget D. K. efter Anmodning til en statistisk Undersøgelse af Mænds og Kvinders Lønninger indenfor de forskellige Erhvervsvirksomheder.

Det er lykkedes at faa udvirket, at der nu sidder en Kvinde i den store Lønningskommission.

Fægtning er med D. K.s Støtte blevet indført som Bifag ved Skoleembedseksamen for de kvindelige studerende.

Endelig har D. K.s Andragende om Oprettelsen af en Studiefdeling for husholdningsstuderende ved Landbohøjskolen, givet Stødet til, at Staten nu omsider vil forstaa D. K.s gamle Krav om, at Husholdningsfaget her i Landet maa blive anerkendt som et Fag sidestillet Landbrug, Skovbrug og lignende praktiske Fag og omlagt paa et videnskabeligt Grundlag.

Men den aller største Post paa Aarets Vindingskonto er dog den eksempelvisse Offervilje, som er vist Fælleskasse og Blad fra Medlemmernes Side, og som i den seneste Tid har sat sin skønneste Frugt i de 300 Garanter Gave paa 3000 Kr., som ikke blot gives for dette Aar, men vil blive gentaget hvert af de følgende Aar. — Ære være den lille uforfædtede Skare af Kvinder, som kaldte

Dansk Kvindesamfundets „Sikringsstyrke“ frem, da Nøden var størst! og Ære være den Sag, som tør regne paa saa mange gode Mænds og Kvinders Hjælp!

— — —
Og saa farvel da, Du gamle Aar! Gid de Skuffelser, Du beredte os, maa styrke vor Vilje til at bøde paa Tabene; gid de Glæder, Du gav os, maa vække Trangen i os til at glæde andre!

Og saa aabner vi Døren for det nye Aar, og der bruser os i Møde en frisk Vind, fuld af Ungdom og Foraarssgrøde, og langt borte hører vi Signalerne til det optrækkende Rigsdagsvalg.

Vi ranker vor Ryg, vi spænder vort Bælte, thi det er jo os, disse Signaler kalder paa, det er os, Foraaret kalder frem som den store ubrugte Reserve, til Værn imod alt det, som truer vort Land og vort Folk. — Maatte vi af hele vor Sjæl forstaa dette Kald! Maatte vi alle som en give Møde!

Overrækkelsen af den første Garantsum.

Den 15. Dec. 1917 Kl. 11 mødtes paa D. K.s Hovedkontor Formanden i Fællesstyrelsen, Astrid Stampe Feddersen, Næstform. Esther Carstensen og Ansvarshavende Redaktør for „Kvinden og Samfundet“, Gyrithe Lemche, med følgende Repræsentanter for „Garantudvalget“: Elise Møller Bjerre, Kerteminde, Christence Lyngby, Tjæreby, og Dr. Hedvig Reinhard, København.

Elise Bjerre overrakte til Formanden for Fællesstyrelsen den første Garantsum — Kr. 3000 — og oplæste følgende Skrivelse:

„I August 1917 stiftedes nedenstaaende Udvalg med det Formaal blandt D. K.s Medlemmer at samle 300 „Garanter“, som foruden deres aarlige Kredsbidrag vilde svare 10 Kr. om Aaret til Deling mellem Fælleskassen og Medlemsbladet „Kvinden og Samfundet“.

Udvalget har herved den Glæde paa Garanternes Vegne at overrække Dem den første Sum med en Nayneliste og et Eksempel af det Opraab, efter hvilket Udvalget har samlet „Garanterne“.

For at give Adgang til Deltagelse

med selv det mindste Beløb anbefalede Udvalget Dannelsen af „Ringe“, hvilken Form i mange Tilfælde er bleven benyttet, saaledes at der staar betydelig flere Medlemmer end de 300 bag de opgivne Navne.

Den glædelige Vækst i D. K.s Virksomhed — i Forbindelse med den herskende Dyrtdid — har som bekendt medført større Udgifter, end det har været muligt at dække paa almindelig Vis, og dette har faaet os til at kalde paa Medlemmernes Offervilje, og vi tør — efter Udfaldet — tro, at vi har samtlige Medlemmer med os, naar vi udtaler det Ønske, at denne nye Institution, som frivillig har dannet sig under D. K., maa hjælpe med til at styrke vort Sammenhold og fremme vort Arbejde for dansk Kvindesag.

Det er ingen Tilfældighed, naar Udvalget har valgt netop denne Dag, den 15. Decbr., til Overrækkelsen af denne den første Garantsum. I Dag for 46 Aar siden mødtes, i Vinggaardsstræde Nr. 6 her i København, de Mænd og Kvinder, der den Gang havde slaaet Kreds om Kvindesagen, for at vedtage og nedskrive de første Love for vort kære gamle Dansk Kvindesamfund.

Vi, der hører til det yngre Slægtled, har følt det som en Ære og Glæde at være med til — i disse for alle ideelle Bevægelser saa svære Tider — at danne et, meget beskedent, økonomisk Bolværk om den Sag, vi har taget i Arv, og vi beder Dem, Fru Astrid Stampe-Feddersen, som vor inderlig kære Formand og som en værdig Repræsentant for dem, der gik forrest i Striden, modtage denne første Garantsum med vor Hyldest og vor Tak.

Den 15. Decbr. 1917.:

I Udvalget ang. D. K.s „300 Garanter“:

Elise Møller Bjerre,
Fmd. i Udvalget.

Hedvig Reinhard,
Næstfmd. i Udvalget.

Ida Bolwig. Elna Hansen.

Christence Lyngby.
Mariane Thomsen.

Derefter tog Formanden for Fællesstyrelsen Ordet og udtalte:

— „Maa jeg paa hele D. K.s Vegne bringe de 300 Garanter, hvis Navne findes paa det Papir, der lige er blevet mig overrakt, og de Ringe af